

Quis ei enarraret ab eo? scōz ppositōz quos faciūt:
et suffocacōes teneroz partū. Siquidē q̄ nescit p̄cē:
nescit increpāe. Cuiqz autē tēp̄ et modū et locū ap-
tare difficilimū ē. Hinc in vita sp̄atrū. et apud clima-
cū aliosqz sanctos perfectos. p̄ssime legitur: q̄ studio-
sius fratres laborauerunt ad p̄pria vicia emendan-
da q̄ aliena corripienda. Hoc quoqz in euangelio et
apud sanctos omnes reperimus: q̄ inter ista duo ex-
trema. videlicet nimis esse p̄piciū. et nimis seuerū.
tolerabili⁹ est primum. et min⁹ culpabile ceteris
paribus. eādem apud prelatos: apud subiectos au-
tē neminē nisi seipsum arguere. p̄fectum. Demū con-
cludo totū istud inculcū multiloquiū: ad oracionē re-
uertamur: quia solius dei est peccatorem emendare.
Quicūqz igit aliu intēdit corripē: oracionē p̄mittat.
Qui dissilare meli⁹ estiat: sicut oracioni insistat. Qui
p̄fectus ab oracōe nō desistat. Sicqz dño ubiqz dirigē-
te. oia picula euadē poterim⁹. oia bona adipisci vale-
bim⁹. ip̄o p̄stante cui nichil ē difficile. ip̄o cōseruāte
cui cura est de nobis et cui omne bonū placet in euū.
Exhortatio generalis ad ampl⁹ proficiēdū.
Hortatur nos ap̄ls semel et iterz: vt habūdem⁹
magis. Que bina exhortacō. nō gratis scripta credit.
Sicut enim beatus bernard⁹ dicit: verendū est. ne
q̄d quibusdā dicitur ad remediū. alijs cedat in picu-
lū: sic et nūc cauēdū valde ē: ne hec mltā q̄ s̄a cōscrip-
serūt de hac materia. sint nob̄ mltōz occasio piculoz.

Siquidē cōtra miserabile languorē prelatorū plu-
rime sentēcie vadūt strēnuissime: vt eos a gūssimo
excitet sopore. Cōtra pro mitigacione quēdā habē
cū zelum feruidū et mirrū rigorosū. similit̄ nō pau-
ciores. ymmo quantū comitior. multo plures eqz serio-
se procedūt: vt ad mediū virtutis eos reuocent. De-
niqz plures sic sonant: quasi nichil sit periculosū q̄
arguere proximū. Alie. quasi nichil ita meritorium.
Et in hūc modū sic diuersimo de sanctorū dicta locūt:
vt magni magisterij sit cūcta sic applicat. vt qd vni
dicitur ad remediū: alteri non cedat in dispendiū.
Et hec est prima abundācia: ad quā festināe aplica
monet sentēcia. **S**ecda abundācia ē stabilis quies
sacri propōiti: q̄ ita fortis a cōstans est in sās. vt nec
benedictione nec maledictione moueantur. **A**d hanc
tendere toto conāine debem⁹: alioquin ad modicā in-
discrete correptionis vanissimā fabulā turbabimur:
et dum fortiter stare putamur. vento tenuissime in-
crepacionis prolābimur. **H**oc virū stultū aperte de-
monstrat: sicut dicit p̄biorū. 12. **C**ōtra viri se sati-
tū semp amauere correptionē. vt ex industria condu-
cerēt sibi obiurgatores cotidianos: q̄ n̄ hac occa-
sione ad huiusmodi assuescerēt: ne si iprouide remiss-
a status sui rectitudine ob isuetū euētū saltem ex pre-
declinassent. **S**ciebāt nāqz. qz v̄ga atqz correctio tri-
buit sapienciam: vt dicitur p̄biorū. 29. **H**inc au-
gustin⁹ dicit. **M**elius timor capitis dolet dū curat.

Sic plerumq; meliores sunt inimici uirgantes: q̄
amici obuirgare metuentes. Illi corriguntur: isti
negligunt. Magnus est iste profectus: unde cumq;
uenerit et q̄literaq; uenerit et quicumq; uenerit et
a quocūq; uenerit correpcio. semper aduertere uili
tate eius: et ipsam in subsidiū sui pfectus retorq̄re.
Rursum magna et indicibilis miseria est: more stul
torū aut potius canū. ad tenuē flatum et lingue som
tum huc illucq; raptar: sicut dicitur ecā. 19. a facie
uerbi parit stultus: et nōnunq̄ cōtra omnē racōez
in precipuos aīcos deseuire. Quis nesciat. ut beatus
bernardus dicit. quomodo quidā odiūt literatorem
et diligūt uigilatorē? et s̄m augu. fauent febri. et me
dicam persequūt. Recte de illis dicitur ibidē ecā. 19.
Sagitta infixā femori canis: sic uerbū ī corde stulti.
Quā hie etiā domino ihesu odibilis hec ipaciā in ele
ctis suis. satis patet ex sua doctrina et exēplis. Se
pius ei legitur tacuisse: et bonū pro malo reddisse. ad
nostrā informacionē. Quā ergo tale exēplū ī nobis
fructū non inuenit: non leuis est culpa. Reperiuntur
etiā quedam uisiones sanctorū. narrantes de gra
uissimis penis purgatorij pro tali impaciēciā qui
busdam inflicis: uidelicet q̄ ad reuerēciā dominice
passionis nō studuerūt mansuete turbulētis homi
bus respondere: q̄n̄ dominū suū tot opprobria tot cō
uicia. tot maledictiones. tot blasphemias nō pro se.
sed p̄ cūctis electis nouerant equanimis sustinuisse.

De illa vero correptione q̄ inter familiares aicos non
nūq̄ frequētat̄. q̄n̄ sc̄z sibi mutuo indicāt vel p̄mit-
tūt. vt quidq̄ vident vel audiūt emendacōe dignū.
cōfidenter aperte vel secrete pronūciant donec effica-
citer correctū perspexerint. nichil regularit̄ dicendū
restat. nisi q̄ stante obligacione tali vel pacto sine
mutua cōfidecia. sibi inuicē debitores sunt: absq̄ sol-
licitudine illa multiplici supradicta. Quia abundan-
cia dilectionis q̄ perfectā amicitia constituit. omnia
illa supplet. q̄ alias omittēda non essent. Verū non
nulli crebro leguntur eam inchoasse. sed paucissimi
cōtinuasse. Racio dicta est: quia istud est vnū de pre-
cipuis exercitijs p̄fectorū. ad quod pauci sufficiūt.
Vnde et ob hoc p̄iigit aliquū. quod dicit̄ p̄bior. 21.
Ferrū ferro acuitur. et homo exacuēt faciē aīci sui.
Cautē igitur vbiq̄ p̄cedendū est.

De illo mō correctōis. q̄ fit ī visitaōib⁹ mōstrial.
Oportune videtur hic parum annotandū. de illis
visitaōibus q̄ fiunt in monasterijs preteritu faci-
lioris emendacionis fratrum. presuppositis illis q̄ in
regulis patrum habentur. Sunt ei plures q̄ min⁹
bene se in talibus habent. agitatē eos passione pra-
ui desiderij sub specie boni. nec corripī volunt. eo q̄
se s̄m regulas patrum procedere arbitrātur. Sed
heu virtus eorū in viciū cito prolabitur. cum plane
ostenditur. q̄ parum aut peius nichil de fraternā
caritate habeant: sicut multam notabiliūter ostendit